

Bespreking: Guus van der Veer

Internationale Stichting Alzheimer Onderzoek (ISAO/ Red): 'Dwarrelende herinneringen' Persoonlijke verhalen over de ziekte van Alzheimer en andere vormen van dementie. Uitgever: Internationale Stichting Alzheimer Onderzoek/ Vior Webmedia V.O.F. 2011, ISBN 978 90 804982 3 5. (Dementie/PO/1) Zie ook: <https://www.alzheimer.nl>

Soort boek/ziekte/stijl: Dit is een bundel van 82 persoonlijke verhalen, foto's en gedichten, verdeeld over 155 pagina's. De bijdragen zijn onderling zeer verschillend: sommige, vooral de gedichten zijn zeer persoonlijke hartekreten, andere bijdragen zijn korte verhaaltjes over hoe bijvoorbeeld een kleinkind reageert op een oma met Alzheimer. Sommige bijdragen hebben de vorm van een brief aan een overleden familielid. Het boek wordt voorafgegaan door een voorwoord van Dick Swaab. Boek van 176 blz..

Over de schrijver: Alle schrijvers zijn direct betrokken (geweest) bij een persoon met Alzheimer.

Citaten:

Blz. 15: "Je begon wat dingetjes te vergeten, maar bleef voor ons zo positief. Iedere keer moest je wat inleveren tot groot verdriet van ons allemaal. Je was je er bewust van, dat weet ik zeker. Toen uiteindelijk de ziekte je ook de spraak ontnam, spraken jouw mooie ogen meer dan duizend woorden ooit kunnen zeggen. Zoveel liefde ging ervan uit."

Blz. 31: "De naam der ziekte doet me beven
in't trieste 'blijven' van mijn leed
Het is een groot stuk uit mijn leven.
Dat ik nimmer nog vergeet'.

Blz. 43: "Mijn opa heeft ook Alzheimer. Mijn oma heeft het heel lastig, ze zorgt goed voor hem en doet dat vol overgave. Ze is telkens weer blij als wij komen. Ik speel veel met mijn opa, dat vind ik heel leuk."

Blz 61: "Op de volgende foto staat opa met Iet als peuter ip schoot. Je kon toen al aan hem zien hoe ziek hij was. 'Deze is makkelijk, hè?'
'Die vent ziet er niet goed uit', zegt oma. 'Dat was uw man, mijn opa'.
'Je houdt me toch niet voor de gek?' 'Het is echt waar', antwoordt Iet zacht.
Ze weet niet wat ze verder nog moet zeggen. Na een tijdje staat ze op. 'Ik moet weer naar huis, oma.'
'Mag ik met je mee?' Iet doet of ze het niet heeft gehoord. Voorzichtig hangt ze het fotoboekje aan oma's hals en geeft haar dan een kus op haar wang. 'Dag oma'.
Oma merkt niet eens dat ze wegloopt."

Recensies/Extra: Zie <http://www.bol.com/nl/p/dwarrelende-herinneringen/1001004011710348/> "Nog nooit eerder heb ik zo'n mooie verzameling gezien aan persoonlijke verhalen over alzheimer. Stuk voor stuk recht uit het hart. De een ontzettend realistisch, de ander zeer ontroerend.."

Of zie: <http://www.pumbo.nl/boek/dwarrelendeherinneringen> “Helaas viel dit boek mij wat tegen, natuurlijk al die gevoelens van deze mensen zijn heel herkenbaar en ontroerend en veelzeggend. Omdat het allemaal losse verhalen, c.q. gedichten zijn, bleef het voor mij bij dat losse gevoel en kreeg ik geen verbinding. Sorry, maar zo is het voor mij.”